អនុក្រឹត្យលេខ ២១ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៣/០៣/១៩៩៧ ស្តីពីការបណ្តុះបណ្តាលក្នុងវិស័យសុខាភិបាល

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស-រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០១ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១១០០/១០ ចុះថ្ងៃទី៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ ប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងលើការប្រកបវិជ្ជាជីវៈឯកជនក្នុងវិស័យវេជ្ជសាស្ត្រ អមវេជ្ជសាស្ត្រ និងជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៦ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសុខាភិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៣០៣/១២៩ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែមិនា ឆ្នាំ២០០៣ ស្តីពីការទទួលស្គាល់គុណភាពអប់រំឧត្តមសិក្សា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៦៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៧ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ០១ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩២ ស្តីពីការបង្កើត និងការគ្រប់គ្រងគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា និងសិក្សាឯកទេស
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៥៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ ស្តីពីលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃការបង្កើតសាកលវិទ្យាល័យ
- យោងតាមការចាំបាច់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល

មាត្រា ៥.-

ចំនួនសិស្សដែលត្រូវជ្រើសរើសចូលរៀនតាមមុខជំនាញ ព្រមទាំង សូចនាករអនុវត្តន៍ សម្រាប់លក្ខខណ្ឌ និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ដែលចែងក្នុងមាត្រា ៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរួមរបស់ ក្រសួងសុខាភិបាល និងក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ។

ជំពូកទី៣

លក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការចូលរៀន និងការទទួលស្គាល់គុណវុឌ្ឍិ

មាត្រា ៦.-

ការចូលរៀន និងការប្រលងបញ្ចប់ការសិក្សានៅ គ្រប់កម្រិត និងជំនាញ ក្នុងវិស័យសុខាភិបាលត្រូវមានការប្រលងថ្នាក់ជាតិ ។ បេក្ខជនដែលអាចប្រលងចូលរៀនថ្នាក់ឧត្តមសិក្សាបានត្រូវមាន វិញ្ញាបនប័ត្រថ្នាក់ឆ្នាំសិក្សា មូលដ្ឋាន ។ បេក្ខជនដែលអាចប្រលងចូលរៀនថ្នាក់មធ្យមសិក្សាបានត្រូវមានសញ្ញាប័ត្រមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ ។ ចំពោះកំរិត និងជំនាញសុខាភិបាលផ្សេងទៀត ត្រូវគោរពតាមលក្ខខណ្ឌរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល និងក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ។ ការប្រលងថ្នាក់ជាតិ ដើម្បីទទួលស្គាល់គុណវុឌ្ឍិអ្នកបញ្ចប់ថ្នាក់ឧត្តមសិក្សានិងអ្នកបញ្ចប់ថ្នាក់មធ្យមសិក្សា ត្រូវធ្វើឡើងបន្ទាប់ពីការប្រលងបញ្ចប់ការសិក្សាដោយជោគជ័យពីគ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាល ។

មាត្រា ៧.-

គណៈកម្មាធិការប្រលងថ្នាក់ជាតិ ត្រូវតែងតាំងឡើងដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ដែលមានសមាសភាពដូចខាងក្រោម ៖

- តំណាងទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី..ប្រធាន
- រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងសុខាភិបាល ទទួលបន្ទុកការងារបណ្តុះបណ្តាល................អនុប្រធាន
- រដ្ឋលេខាធិការក្រសួង អប់រំ យុវជន និងកីឡា ទទួលបន្ទុកឧត្តមសិក្សា ....អនុប្រធាន
- អគ្គលេខាធិការនៃគណៈកម្មាធិការ ទទួលស្គាល់គុណភាពអប់រំនៃកម្ពុជា ....សមាជិក
- សកលវិទ្យាធិការនៃសាកលវិទ្យាល័យ ឬនាយកគ្រឹះស្ថានសិក្សាសាម៉ី.................សមាជិក
- តំណាងគណៈវិជ្ជាជីវៈពាក់ព័ន្ធ ....សមាជិក
- ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាលសមាគមគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានៅកម្ពុជា ....សមាជិក

គណៈកម្មាធិការប្រលងថ្នាក់ជាតិនេះ មានលេខាធិការដ្ឋានមួយ ជាជំនួយការ ដែលមានសមាសភាពមកពីនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សានៃក្រសួងអប់រំ យុវជននិងកីឡា និងនាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្សនៃក្រសួងសុខាភិបាល ។ លេខាធិការដ្ឋាននេះមានទីតាំងនៅនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សានៃក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ។

មាត្រា ៨.-

គណៈកម្មាធិការប្រលងថ្នាក់ជាតិ ត្រូវរៀបចំ យន្តការនៃការប្រលង គ្រប់កំរិត និងគ្រប់ជំនាញ ដើម្បីធានាឱ្យការប្រលង មានភាពត្រឹមត្រូវ យុត្តិធម៌ និងតម្លាភាព ជាពិសេសការប្រើប្រាស់ប្រធានវិញ្ញាសារប្រលងតែមួយ សម្រាប់គ្រឹះស្ថានសិក្សារដ្ឋ និងគ្រឹះស្ថានសិក្សាឯកជន ។

មាត្រា ៩.-

គណៈកម្មាធិការប្រលងថ្នាក់ជាតិនេះ មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ត្រារបស់ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ។

ជំពូកទី៤

គន្លង និងកម្រិតនៃការបណ្តុះបណ្តាលក្នុងវិស័យសុខាភិបាល

ក- ផ្នែកឧត្តមសិក្សា

មាត្រា ១០.-

១. ផ្នែកវិជ្ជាជីវៈថែទាំ ពិនិត្យ ព្យាបាលជម្ងឺ

១.១ វេជ្ជសាស្ត្រ

១.១.១ ថ្នាក់បរិញ្ញាប័ត្រវិទ្យាសាស្ត្រវេជ្ជសាស្ត្រ សិក្សារយៈពេលយ៉ាងតិច ៦ ឆ្នាំដោយរាប់បញ្ចូលថ្នាក់ឆ្នាំសិក្សាមូលដ្ឋាន មានចំនួនក្រេឌីតសរុប យ៉ាងតិច ២១០ ក្រេឌីត ។

១.១.២ ថ្នាក់វេជ្ជបណ្ឌិតទូទៅ ត្រូវសិក្សាបន្ថែមពីថ្នាក់ បរិញ្ញាប័ត្រវិទ្យាសាស្ត្រវេជ្ជសាស្ត្រ យ៉ាងតិច ២ ឆ្នាំមានចំនួនក្រេឌីត សរុបយ៉ាងតិច ៥៤ ក្រេឌីត រួមទាំងនិក្ខេបបទ ។

១.១.៣ ថ្នាក់វេជ្ជបណ្ឌិតឯកទេស ត្រូវសិក្សាបន្ថែមពីថ្នាក់ បរិញ្ញាប័ត្រវិទ្យាសាស្ត្រវេជ្ជសាស្ត្រ ឬពីថ្នាក់វេជ្ជបណ្ឌិតទូទៅ យ៉ាងតិច ៣ ឆ្នាំមានចំនួនក្រេឌីត យ៉ាងតិច ៦០ ក្រេឌីត រួមទាំងនិក្ខេបបទ ។

១.២ ទន្តវេទនសាស្ត្រ

១.២.១ ថ្នាក់បរិញ្ញាប័ត្រវិទ្យាសាស្ត្រទន្តវេជ្ជសាស្ត្រ សិក្សារយៈពេលយ៉ាងតិច ៥ ឆ្នាំដោយរាប់បញ្ចូលថ្នាក់ឆ្នាំសិក្សាមូលដ្ឋាន មានចំនួនក្រេឌីតសរុបយ៉ាងតិច ១៨០ ក្រេឌីត ។

១.២.២ ថ្នាក់ ទន្តបណ្ឌិតទូទៅ ត្រូវសិក្សាបន្ថែមពីថ្នាក់ បរិញ្ញាប័ត្រវិទ្យាសាស្ត្រទន្តវេទនសាស្ត្រយ៉ាងតិច ២ឆ្នាំមានចំនួនក្រេឌីតយ៉ាងតិច ៥៤ ក្រេឌីត រួមទាំងនិក្ខេបបទ ។

១.២.៣ ថ្នាក់ ទន្តបណ្ឌិតឯកទេស ត្រូវសិក្សាបន្ថែមពីថ្នាក់បរិញ្ញាប័ត្រវិទ្យាសាស្ត្រទន្តវេទនសា

ស្ត្រ ឬពីថ្នាក់ទន្តបណ្ឌិតទូទៅយ៉ាងតិច ៣ ឆ្នាំមានចំនួនក្រេឌីត យ៉ាងតិច ៦០ ក្រេឌីតរួមទាំងនិក្ខេបបទ ។

១.៣ ឱសថសាស្ត្រ

១.៣.១ ថ្នាក់ បរិញ្ញាប័ត្រឱសថសាស្ត្រ សិក្សារយៈពេលយ៉ាងតិច ៥ ឆ្នាំដោយរាប់បញ្ចូលថ្នាក់ឆ្នាំសិក្សាមូលដ្ឋាន មានចំនួន ក្រេឌីតសរុប យ៉ាងតិច ១៨០ ក្រេឌីត ។

១.៣.២ ថ្នាក់ ឱសថបណ្ឌិតទូទៅ ត្រូវសិក្សាបន្ថែមពីថ្នាក់បរិញ្ញាប័ត្រឱសថសាស្ត្រ យ៉ាងតិច ២ ឆ្នាំមានចំនួនក្រេឌីតសរុបយ៉ាងតិច ៥៤ ក្រេឌីត រួមទាំងនិក្ខេបបទ ។

១.៣.៣ ថ្នាក់ ឱសថបណ្ឌិតឯកទេស ត្រូវសិក្សាបន្ថែមពីថ្នាក់ បរិញ្ញាប័ត្រឱសថសាស្ត្រ ឬ ថ្នាក់ឱសថបណ្ឌិតទូទៅ យ៉ាងតិច ៣ ឆ្នាំមានចំនួនក្រេឌីតសរុបយ៉ាងតិច ៦០ ក្រេឌីត រួមទាំងនិក្ខេបបទ ។

១.៤ ជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រ

១.៤.១ ថ្នាក់បរិញ្ញាប័ត្រគិលានុបដ្ឋាក ថ្នាក់បរិញ្ញាប័ត្រឆ្មប និងថ្នាក់បរិញ្ញាប័ត្រផ្នែកជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រដទៃទៀត ត្រូវសិក្សារយៈពេលយ៉ាងតិច ៤ ឆ្នាំដោយរាប់បញ្ចូលថ្នាក់ឆ្នាំសិក្សាមូលដ្ឋាន មានចំនួនក្រេឌីតសរុប យ៉ាងតិច ១៣០ ក្រេឌីត រួមទាំងសារណា ។

១.៤.២ ថ្នាក់បរិញ្ញាប័ត្រគិលានុបដ្ឋាក ត្រូវសិក្សាបន្ថែមក្រោយពីថ្នាក់បរិញ្ញាប័ត្ររង រយៈពេលយ៉ាងតិច ៣ ឆមាស មានចំនួនក្រេឌីតសរុប យ៉ាងតិច ៥៤ ក្រេឌីត រួមទាំងសារណា ។

២. ផ្នែកសុខភាពសាធារណៈ និងស្រាវជ្រាវ

២.១ ថ្នាក់បរិញ្ញាប័ត្រជាន់ខ្ពស់ សុខភាពសាធារណៈ ត្រូវសិក្សាបន្ថែមពីថ្នាក់បរិញ្ញាប័ត្រ វិទ្យាសាស្ត្រវេជ្ជសាស្ត្រ ឱសថសាស្ត្រ ទន្តវេទនសាស្ត្រ បរិញ្ញាប័ត្រគិលានុបដ្ឋាក បរិញ្ញាប័ត្រឆ្មប ឬបរិញ្ញាប័ត្រជំនួយ វេជ្ជសាស្ត្រដទៃទៀត យ៉ាងតិចរយៈពេល ២ ឆ្នាំមានចំនួនក្រេឌីតសរុបយ៉ាងតិច ៥៤ ក្រេឌីត ។

២.២ ថ្នាក់បណ្ឌិតវិទ្យាសាស្ត្រ តាមមុខជំនាញនីមួយៗ រួមមានសុខភាពសាធារណៈ វេជ្ជសាស្ត្រ ឱសថសាស្ត្រ ទន្តវេជ្ជសាស្ត្រ ជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរួមរបស់ ក្រសួងសុខាភិបាល និងក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ។

ខ-ផ្នែកមធ្យមសិក្សា

មាត្រា ១១.-

ផ្នែកវិជ្ជាជីវៈថែទាំជំងឺ និងជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រ

១. ថ្នាក់បរិញ្ញាប័ត្ររង ផ្នែកគិលានុបដ្ឋាក ផ្នែកឆ្មប និងផ្នែកជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រដទៃទៀត ត្រូវសិក្សារយៈពេលយ៉ាងតិច ៣ ឆ្នាំមានក្រេឌីតសរុបចំនួនយ៉ាងតិច ១០០ ក្រេឌីត ។

២. ថ្នាក់ បរិញ្ញាប័ត្ររងឯកទេស ផ្នែកគិលានុបដ្ឋាក ផ្នែកឆ្មប និងផ្នែកជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រ ដទៃទៀត ត្រូវសិក្សាបន្ថែមក្រោយពីថ្នាក់បរិញ្ញាប័ត្ររង រយៈពេលយ៉ាងតិចពី ២ ទៅ ៣ ឆមាស មានក្រេឌីតសរុបចំនួន ៣៥ ទៅ ៤៥ ក្រេឌីត តាមឯកទេសនីមួយៗ ។

មាត្រា ១២.-

លក្ខខណ្ឌ និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យស្តីពីគន្លង និងកំរិតគ្រប់មុខជំនាញនៃការបណ្តុះបណ្តាល ក្នុងវិស័យសុខាភិបាលមានចែងលំអិតក្នុងប្រកាសរួមរបស់ ក្រសួងសុខាភិបាល និងក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ។

ជំពូកទី៥

លក្ខខណ្ឌ និងការទទួលស្គាល់គុណភាពអប់រំនៃគ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលវិស័យសុខាភិបាល

មាត្រា ១៣.-

គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាវិស័យសុខាភិបាល ត្រូវគោរពទៅតាមស្តង់ដារអប្បបរមាដូចមានចែងក្នុង

មាត្រា ៩ នៃព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស-រកត/០៣០៣/១២៩ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែមិនា ឆ្នាំ២០០៣ ស្តីពីការទទួលស្គាល់គុណភាពអប់រំឧត្តមសិក្សា និងលក្ខខណ្ឌនៃការបណ្តុះបណ្តាលក្នុងវិស័យសុខាភិបាល ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ១៤.-

គ្រឹះស្ថានមធ្យមសិក្សាវិស័យសុខាភិបាល ត្រូវគោរពទៅតាមលក្ខខណ្ឌនៃការបណ្តុះបណ្តាលក្នុងវិស័យសុខាភិបាល ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ១៥.-

ការទទួលស្គាល់គុណភាពអប់រំរបស់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាវិស័យសុខាភិបាល ជាសមត្ថកិច្ចរបស់គណៈកម្មាធិការទទួលស្គាល់គុណភាពអប់រំនៃកម្ពុជា ។

ជំពូកទី៦

លក្ខខណ្ឌនៃការផ្អាកនិងការបញ្ឈប់ការទទួលស្គាល់គ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលក្នុងវិស័យសុខាភិបាល

មាត្រា ១៦.-

រាជរដ្ឋាភិបាលធ្វើការសម្រេចផ្អាកជាបណ្តោះអាសន្ន ឬការបញ្ឈប់ជាស្ថាពរត្រូវធ្វើឡើងចំពោះគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា ឬគ្រឹះស្ថានមធ្យមសិក្សាណា ដែលមិនគោរពតាមមាត្រា ៣ មាត្រា ៦ និងមាត្រា ១៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

ការសំរេចឱ្យផ្អាកបណ្តោះអាសន្ន ឬការបញ្ឈប់ជាស្ថាពរត្រូវធ្វើឡើងតាមសំណើពីក្រសួងសុខាភិបាល និងក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ។

ជំពូកទី៧

អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៧.-

គ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលដែលកំពុងដំណើរការសព្វថ្ងៃ ត្រូវរៀបចំកែលំអឱ្យបានតាមលក្ខខណ្ឌដូចមានកំណត់ក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ លើកលែងតែនិយាមសម្រាប់គ្រូ និងអគារសិក្សា ដែលត្រូវបំពេញឱ្យបានក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ៥ ឆ្នាំចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

ចំពោះកម្មវិធីសិក្សាដែលកំពុងអនុវត្ត ត្រូវរៀបចំកែសម្រួលឱ្យបានតាមកម្មវិធីសិក្សាជាតិ ដើម្បីអនុវត្តប្រើចាប់ពីឆ្នាំសិក្សា ២០០៧-២០០៨ តទៅ ។

ជំពូកទី៨

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៨.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងខ្លឹមសារនៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ១៩.-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ គ្រប់គ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលវិស័យសុខាភិបាលទាំងអស់ ត្រូវអនុវត្តតាមអនុក្រឹត្យនេះឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៧

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល ៖

-ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង

-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
-ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
-អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
-ដូចមាត្រា ១៩
-រាជកិច្ច
-ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ